

[Wilhelm]

blad, og der er heller ikke et ord om, at vi selvfølgelig lige så meget har behov for, at indvandrer-kulturen formidles til danskere. Det er, ligesom den side af problemet slet ikke er med.

På det retlige område er løftet om kommunal valgret jo et gammelt løfte, som statsministeren var fremme med allerede i forespørgselsdebatten sidste år. Det er da altid noget, det ikke er glemt, men det haster jo snart lidt. Vi er selvfølgelig tilhængere af det.

Sammen med valgretten mener vi nok, at det, der bliver sagt om en kommunal udligningsordning, der ligesom kan motivere til lidt større aktivitet på disse områder, forhåbentlig kan være med til – de to ting tilsammen – at kommunerne gør noget mere.

Så er der det løfte på retsområdet, der nok er det, man har lagt mest mærke til, at nu skal visse udvisninger gøres til et domstols-spørgsmål; der skal i hvert fald være domstolskontrolmulighed. Det lyder tilsyneladende meget godt, men vi er ikke særlig tilfredse med det. Det har varet mange år – og det er så sin sag – men hvad værre er, er, at så længe reglerne ikke er anderledes, er der ikke meget forbedret ved, at det flyttes fra tilsynet til domstolene. Der vil meget let ske det samme, som da man for et par år siden bildte folk ind, at nu blev det bedre med isolations-fængslingerne, for nu overgik det fra rent administrativ vilkårlighed og til domstolene, og hvad er der sket? Der er blevet flere af de slemme isolationsfængslinger. Så længe udvisningsgrundlaget ikke er ændret, mener vi ikke, der er meget vundet ved, at det nu bliver et domstolsanliggende.

Desuden er det en sær formulering, ministeren har, at man skal overveje spørgsmålet om domstolskontrol ved udvisninger, altså indførelse af en ordning, hvor retten tager stilling til udvisningsspørgsmålet, når der dømmes for kriminalitet. Ja men hvad med alle de udvisninger, der foregår på trods af, at den pågældende end ikke har begået den mindste ulovlighed, som jo tit er nogle af de allergrelleste udvisninger? Vi har eksempler på udlændinge, der har boet her i flere år, som har børn, der er danske statsborgere, som har tæt og ofte samkvem med disse børn, men som alligevel bliver udvist, uden at der er mindste lovovertrædelse bag. De er åbenbart ikke dækket af denne formulering.

Det øvrige på hele området venter altså, selv om vi for 4 år siden fik nedsat et hurtigtarbejdende udvalg. Det er ikke tilfredsstillende, og det er i strid med, hvad retsudvalgets tidligere formand, hr. Ole Espersen, sagde for et par år siden, nemlig at nu kom der gang i det, nu gik det hurtigt, og der ville foreligge noget i sommeren 1979.

Generelt synes jeg, redegørelsen er præget af, at ministeren siger en masse om, hvor vanskeligt det er, hvor kompliceret det er, hvor sammensat det er, og hvor meget det nu må undersøges osv., og at det i virkeligheden bliver brugt som påskud for ikke at foreslå ret meget.

Ministerens afslutningsbemærkninger var jo ganske interessante. Ministeren siger, at han føler trang til at konstatere, at det til syvende og sidst er begrænset, hvad regering og folketing kan gøre, og så fortsætter han:

»Det egentlige arbejde skal gøres på arbejdspladserne, i boligkvartererne, på uddannelsesstederne, i foreninger og kommuner.«

Det er jo god, gammel VS-latin, og det var morsomt at høre den fra en skræddersyet, nålestribet socialdemokratisk minister. Der var ikke et øje tørt nede på bageste række, kan jeg godt sige.

Men der er altså en vis forskel på det, når det er den ansvarlige regering, der ligesom skyder tingene fra sig, for det kan jo ske – og det er så at sige socialdemokratiets eneste berettigelse – at man dog en gang imellem vil bruge taburetterne til at gennemføre noget fornuftigt. Derfor har det en lidt anden værlor, når der bliver sagt af en socialdemokratisk regering, at tingene ikke skal foregå herinde, men skal foregå ude omkring. Det er ligesom at skubbe tingene fra sig, så i den sammenhæng var vi ikke så begejstrede for den udtalelse.

Steen Folke (VS):

En ganske stor del af ministerens redegørelse drejede sig om uddannelsespolitik. Nu ved jeg ikke, hvor megen forstand ministeren egentlig har på dette område, men man må gå ud fra, at han er blevet hvisket en del i øret af undervisningsministeren.

Jeg vil gerne anerkende, at der er tale om en vis forsigtig åbning over for den velargumenterede kritik, der er rejst imod den nuværende ordning for undervisning af indvan-